

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/56/2019
Identifikačné číslo spisu:	1509220394
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1509220394.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. S. Č., bývajúcej v G., G. XX, zastúpenej spoločnosťou Mgr. Peter Serina, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom v Bratislave, Poľnohospodárska 10, IČO: 36 858 510, proti žalovaným 1/ F.. S. S., bývajúcemu v G., Y. XX, zastúpenému Mgr. Miroslavom Golianom, advokátom so sídlom Bratislave, Budatínska 16, 2/ S.. S. S., bývajúcej v G., G. XX, o určenie vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 41 C 117/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2018 sp. zn. 5 Co 251/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný 1/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni.

Žalovanej 2/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom (v poradí druhým) z 19. januára 2015 č. k. 41 C 117/2008-704 určil, že žalobkyňa je vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. ŠKODA OCTAVIA 1U, typ N., VIN: Y., rok výroby 2002, EČV: G.-XXX F.. Uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania v sume 5 486,01 eura z titulu trov právneho zastúpenia a v sume 199,- eur z titulu iných trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanej 2/ nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala vlastníctvo k spornému vozidlu. Nadobudla ho kúpou z vôle jej rodičov, ktorí jej na zakúpenie vozidla darovali peniaze. Konštatoval, že všetky podmienky platnosti kúpnej zmluvy boli dodržané a spôsob, akým žalobkyňa motorové vozidlo do vlastníctva nadobudla, bol výsledkom rozhodnutia strán sporu. Simulovanie právneho úkonu žalovaný 1/ podľa názoru súdu prvej inštancie vierohodne nepreukázal, a zároveň súd neprihliadol ani na jeho požiadavku vykonať dokazovanie ohľadom pravosti listín potrebných pre zápis žalobkyne do evidencie na dopravnom inšpektoráte v roku 2003, keďže vlastnícke právo k vozidlu nie je založené na zápise skutočného vlastníka do tejto evidencie. Odovzdaním predmetu

kúpy žalobkyni predajcom, jeho prevzatím a zaplatením kúpnej ceny, nastal prevod vlastníctva k vozidlu z predávajúceho na kupujúceho v zmysle § 588 Občianskeho zákonníka, a preto súd prvej inštancie s poukazom na § 123 a nasl. Občianskeho zákonníka určil, že žalobkyňa je vlastníčkou motorového vozidla.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 20. marca 2018 sp. zn. 5 Co 251/2015 rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil a vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalobkyni voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil z iných dôvodov, lebo považoval za preukázané, že žalovaný 1/ a Auto B.O.A.T., a. s. (predávajúci) uzatvorili v súlade so zásadou autonómie vôle a zmluvnej voľnosti nepomenovanú zmluvu v prospech žalobkyne v zmysle § 50 a § 51 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa stala vlastníčkou motorového vozidla na základe zmluvy v prospech tretieho podľa § 50 Občianskeho zákonníka, lebo s nadobudnutím motorového vozidla do jej vlastníctva prejavila súhlas tým, že podpísala písomnú zmluvu (označenú ako kúpna zmluva) a podpísala tiež protokol o prevzatí vozidla. Z týchto dôvodov odvolací súd vo veci samej potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

Výrok o trovách konania zmenil a s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 C.s.p.) žalobkyni proti žalovanému 1/ náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal. Zohľadnil príbuzenský vzťah (dcéra a otec), ako aj okolnosti nadobudnutia motorového vozidla žalobkyňou, ktorá finančné prostriedky na jeho nadobudnutie nevynaložila. Podotkol, že rozsah uplatnených trov neprevyšuje hodnotu motorového vozidla.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu - výroku o nepriznaní trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacích trov, podala žalobkyňa dovolanie. Uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p., a to nesprávne právne posúdenie existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa v súvislosti s nepriznaním trov konania. Zároveň uviedla, že súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení. Skutočnosť, že strany sporu sú príbuzní, nemôže byť sama osebe dôvodom hodným osobitného zreteľa, najmä za situácie, ak žalovaný 1/ bol uznaný za vinného z trestného činu podvodu. Ďalej namietala, že v čase, keď sa stala vlastníčkou motorového vozidla, nemohla a nevedela ovplyvniť spôsob, akým jej rodičia predmetné vozidlo zabezpečili. Nesúhlasila s názorom súdu o nepreukázaní hodnoty motorového vozidla v čase rozhodovania, a preto tento dôvod hodný osobitného zreteľa považovala za irelevantný. Navrhla zmeniť rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o trovách konania a žalobkyni trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom priznať.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie žalobkyne nie je dôvodné. Podľa jeho názoru, bola preukázaná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a odvolací súd správne vyhodnotil nárok žalobkyne na náhradu trov konania. Navrhol dovolanie odmietnuť, alebo potvrdiť napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že s podaným dovolaním súhlasí, ako aj s jeho dôvodmi. Podotkla, že žalovaný 1/ je toho času právoplatne odsúdený a ku spáchaniu skutku sa v plnej miere priznal.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C.s.p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C.s.p., dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp.zn.1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

9. V zmysle § 421 ods. 1 písm. c/, ods. 2 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

10. Podľa § 432 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. V preskúmvanej veci dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania v zmysle § 419 C.s.p. v spojení s § 420 a § 421 C.s.p. z dôvodu, že predmetom dovolacieho prieskumu je rozhodnutie odvolacieho súdu o nepriznaní náhrady trov prvoinštančného konania, o ktorých odvolací súd rozhodol v zmysle § 357 písm. m/ C.s.p., ako aj o nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania. Rozhodnutie o trovách konania v rozsudku má povahu uznesenia, i napriek tomu, že výrok o trovách konania je súčasťou rozsudku. Povahu uznesenia si naďalej zachováva, lebo súčasťou rozsudku sa stáva len z procesných dôvodov.

12. Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie žalobkyne ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.). Vzhľadom na rozhodnutie z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

13. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným 1/, dovolací súd rozhodol podľa § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p tak, že úspešnému žalovanému 1/ v dovolacom konaní priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni v súlade so zásadou úspechu žalovaného 1/ v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania vo vzťahu žalobkyne a žalovanej 2/, dovolací súd rozhodol podľa § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p. v spojení s § 251 C.s.p. tak, že žalovanej 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (len poštovné), lebo ich nepovažoval za účelne vynaložené spojené s uplatňovaním alebo bránením práva (§ 251 C.s.p.). Žalovaná 2/ v spore nespochybňovala vlastnícke právo žalobkyne, s podaným dovolaním súhlasila.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.